

De eerste plicht van ieder belgischen burger is thans,
beminde Broeders, dankbaar te zijn jegens ons leger.

†

ROEMRIJK AANDENKEN VAN
Mijnheer ALFONS DE BOE

J. 159 2 III, artillerie Belgisch leger,

Echtgenoot van Mevrouw STEPHANIE PORKEWYCK
geboren te Sarlardingen, den 12 September 1887,
overleden te Goefferdingen, den 10 Februari 1919,
versierd door de HH. Sakramenten,

Alfons heeft de rijzende zon des vredes mogen begroeten, maar den glanzenden vrededag met zijn vreugden, zijne verkwikking en heropbeuring mocht hij niet genieten.

Liedevolle echtgenoot en vader, voorbeeldige zoon, verkleefde broeder en vriend, wilde hij de eerste stonden van den wapenstilstand gebruiken tot een blijde wederzien van dezen die hem zoo lief hadden en die hij zoo innig beminde. Deze vurige liefdedrang naar de zijnen was de oorzaak zijner verrassende dood.

Wat al verzuchtingen, wat al strevingen, wat al hoop op geluk van dat jong huwelijkspaar zijn met hem ten grave gedaald! Wie zal de hartswonden helen van dezen die er door getroffen zijn? Alleen medegevoel van verwanten en vrienden en trouw geloof in een herstellende eeuwigheid kunnen ons sterken in dat lijden.

Neen, dood zijn ze niet onze helden!

Zij leven in onze gedachtenis: het vaderland, hunne moeder, weet wat het hun verschuldigd is en zal hun aandenken bewaren in zijn guldenboek!

Zij leven in de eeuwigheid; want, zonen van een Belgie vast aan 't geloof van Kristus gehecht, waren zij ook geloovigen. Aanschouwt ze daarboven, in onverstoorbaren vrede met den Vrededekoning, die hunne zelfsoffering bekroont; zij reiken u de armen en roepen u toe: « Moed. o duurbaren, na weinig tijds zijn wij weer vereenigd. Het lijden zal eindigen; de kroon des levens voor onze zielen, de glorie voor ons vaderland zullen nooit vergaan. »

Geeraardsbergen, Am. Mollaert, Vredes'aart, 40.